

**ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ**  
**ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ Ν.**  
**2741/1999**

Υπό τα προεκτεθέντα, (στην § Ι της παρούσας αγωγής μου), δεδομένα, η εκμίσθωση του ανωτέρω χώρου (προθήκης/βιτρίνας) στην εναγομένη εταιρία από μέρους μου, συνιστά εκδήλως εκμίσθωση βοηθητικού χώρου προς αυτήν, κατά την έννοια του άρθρου 1 § 1 περίπτ. δ' του π.δ. «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων περί εμπορικών μισθώσεων», όπως ήδη ισχύει, αφού η μισθωτικήσύμβαση συνολογήθηκε, προκειμένου με τον χώρο αυτόν να εξυπηρετηθεί το κύριο κατάστημα της εναγομένης, δεδομένου όντος του ότι η αντίδικος δεν διέθετε άλλον χώρο βιτρίνας προκειμένου να εκθέτει εκεί τα προς πώληση εμπορεύματά της, ούτως ώστε αυτή να δυνηθεί να ασκήσει πλέον λυσιτελώς την επιχειρηματική/εμπορική δραστηριότητά της, την οποία ασκεί σε άλλο οίκημα και συγκεκριμένως στις οριζόντιες ιδιοκτησίες που αναφέρθηκαν ανωτέρω' συνεπώς η εκμίσθωση αυτή υπάγεται στη ρύθμιση του ως άνω π. δ/τος. Εξ άλλου, είναι αναμφισβήτητο πως η εναγομένη ασκεί στις ιδιοκτησίες της αυτές, ως κύριο εμπορικό κατάστημά της, εμπορική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1 § 1 περίπτ. α' του ως άνω π.δ., αφού διενεργεί σε αυτές κατά κύριο επάγγελμα πράξεις αντικειμενικώς εμπορικές κατά το άρθρο 8 § 2 του διατάγματος της 2/14-4-1835 «Περί αρμοδιότητος των εμποροδικείων» και συγκεκριμένως αγορά προϊόντων τέχνης προς μεταπώληση επί κέρδει.

Εν προκειμένω, κατά τα προλεχθέντα, ο εκμισθωθείς στην αντίδικο χώρος χρησιμοποιούνταν από αυτήν, βοηθητικώς, ως χώρος εκθέσεως των εμπορευμάτων αυτής, τα οποία πωλούσε λιανικώς στο παρακείμενο κατάστημά της' εξ άλλου, ο χώρος αυτός μου είναι ήδη απαραίτητος, προκειμένου να επεκταθεί ο χώρος του καταστήματος που έχω κατά τα ανωτέρω μισθώσει από τον Χαμπούρη και να ασκήσω και σε αυτόν την επιχειρηματική δραστηριότητά μου, παράλληλα με αυτή που ασκώ στο παρακείμενο κατάστημά μου, (το κοινό με την αντίδικο), στο οποίο πωλώ λιανικώς εμπορεύματα, που έχω αγοράσει από τρίτους προς μεταπώληση.

Περαιτέρω : Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 § 1 περίπτ. α' του ως άνω π.δ. 34/1995, όπως ήδη ισχύει, στις διατάξεις αυτού υπάγονται οι

μισθώσεις ακινήτων οι συναπτόμενες για επιχείρηση σε αυτά εμπορικών πράξεων. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 5 § 1 π.δ. 34/1995, [όπως διαμορφώθηκε μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 7 § 6 ν. 2741/1999 και ισχύει και εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 13 § 1 ν. 4242/2014 (ΦΕΚ Α' 50/28-02-2014)], η νόμιμη διάρκεια των μισθώσεων που υπάγονται στις προστατευτικές διατάξεις του εν λόγω π.δ/τος είναι δωδεκαετής.

Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 7 § 8 ν. 2741/1999, η ως άνω ρύθμιση καταλαμβάνει και τις υφιστάμενες μισθώσεις, δηλαδή αυτές που έχουν καταρτισθεί πριν από την ισχύ του νόμου αυτού (ΦΕΚ Α' 199/28-09-1999) και δεν έχουν συμπληρώσει συνολικό χρόνο δώδεκα ετών. Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 61 περίπτ. δ' του προαναφερθέντος π.δ/τος, [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 § 15 ν. 2741/1999 και ισχύει και εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση πριν από την κατάργησή του με το άρθρο 13 § 3 εδάφ. α' ν. 4242/2014 (ΦΕΚ Α' 50/28-02-2014)], προκύπτει ότι η οριστική λήξη της μίσθωσης λόγω παρόδου της δωδεκαετίας, εξαρτάται από μελλοντική συμπεριφορά του δικαιούχου της αξίωσης και συγκεκριμένα από το εάν αυτός θα ασκήσει ή όχι, εντός της εννιάμηνης προθεσμίας από την συμπλήρωση της δωδεκαετίας, την κατ' άρθρο 599 παρ. 1 και 608 § 1 ΑΚ αξίωση προς απόδοση του μισθίου, με την άσκηση της οποίας η λήξη καθίσταται οριστική, έστω και αν η διάρκειά της έχει συμφωνηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των δώδεκα ετών<sup>1</sup>. Περαιτέρω, από την ίδια διάταξη επίσης του άρθρου 61 περίπτ. δ' του ίδιου π.δ/τος προκύπτει ότι η σχετική αξίωση του εκμισθωτή πρέπει να ασκηθεί μόνο μετά τη συμπλήρωση της δωδεκαετίας από την έναρξη της μίσθωσης και μάλιστα σε αποκλειστικό χρονικό διάστημα εννέα μηνών από τη λήξη της δωδεκαετίας, δεν είναι δε νοητή η άσκηση της ίδιας αξίωσης ούτε πριν από τη συμπλήρωση της δωδεκαετίας, αφού τότε δεν έχει επέλθει η λήξη της μίσθωσης, ούτε μετά από τη συμπλήρωση της εννιάμηνης αποσβεστικής προθεσμίας που αποσβένεται οριστικά η αντίστοιχη αξίωση του εκμισθωτή για την απόδοση του μισθίου και ο χρόνος της μίσθωσης αναγκαστικά παρατείνεται για μία ακόμα τετραετία από τη λήξη της δωδεκαετίας -

---

<sup>1</sup> Να λεχθεί ότι η εννεάμηνη αυτή προθεσμία δεν συνιστά παραγραφή, αλλά αποσβεστική προθεσμία, αφού με την τήρηση ή τη μη τήρησή της συνάπτονται διαπλαστικά αποτελέσματα, η οριστική λήξη ή η παράταση της μίσθωσης [ΑΠ 1542/2012, ΑΠ 288/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Κατράς, Πανδέκτης μισθώσεων και οροφοκτησίας, έκδοση 10η (2012), § 95, περ. Γ 2, σελ. 429].

εκτός αν αυτή ασκηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 69 ΚΠολΔ (άρθρο 48 § 2 π.δ. 34/1995). Από τις διατάξεις, τέλος, των άρθρων 608 εδάφ. β', 609 εδάφ. δ', 611 ΑΚ, 662 ΚΠολΔ και 15 εδάφ. α', 44 π.δ. 34/1995, προκύπτει ότι, εάν μετά την παρέλευση του συμβατικού ή του νόμιμου (δηλαδή του υποχρεωτικού) χρόνου διάρκειας της μισθώσεως, ο μισθωτής παραμένει στη χρήση του μισθίου εν γνώσει και χωρίς εναντίωση του εκμισθωτή, η μίσθωση, σύμφωνα με τον ερμηνευτικό κανόνα του άρθρου 611 ΑΚ, καθίσταται αόριστης διάρκειας, μη υπαγόμενη πλέον, ως προς τη διάρκεια και τη λήξη της, στις ρυθμίσεις του π.δ/τος 34/1995<sup>2</sup> και λήγει με καταγγελία, η οποία μπορεί να γίνει και με μόνη την άσκηση από τον εκμισθωτή της αγωγής απόδοσης του μισθίου, αφού η αγωγή αυτή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 662 ΚΠολΔ, υποκαθιστά την καταγγελία<sup>3</sup>. Τέλος, κατά το άρθρο 13 § 2α ν. 4242/2014, «Οι μισθώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του π.δ. 34/1995 και έχουν συναφθεί, παραταθεί ή ανανεωθεί, ρητώς ή σιωπηρώς, πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος, συμπεριλαμβανομένων και των μισθώσεων των οποίων έχει λήξει η δωδεκαετής διάρκεια και δεν έχουν παρέλθει εννέα (9) μήνες από τη λήξη της, διέπονται από τις διατάξεις αυτού, όπως τροποποιείται κατά το παρόν άρθρο». Από τη διατύπωση της διατάξεως αυτής, προκύπτει ότι εξαιρούνται και υπάγονται στο παλαιό καθεστώς του π.δ. 34/1995, οι εμπορικές μισθώσεις οι οποίες – σύμφωνα με το καταργούμενο άρθρο 61 του εν λόγω π.δ., με το προκείμενο άρθρο 13 ν. 4242/2014– έχουν παραταθεί για τέσσερα έτη, λόγω του ότι παρήλθε άκαρπη η ως άνω εννεάμηνη προθεσμία καταγγελίας της μισθώσεως από μέρους του εκμισθωτή, από τη συμπλήρωση της διαληφθείσας δωδεκαετίας από την έναρξη (συνομολόγηση) της μισθώσεως<sup>4</sup>.

Εν όψει όλων των ανωτέρω, παρέπονται αναγκαίως τα ακόλουθα : **1)** ότι η εκμίσθωση του χώρου αυτού (προθήκης/βιτρίνας) στην εναγομένη από μέρους εμού, της ήδη ενάγουσας, συνιστά εκδήλως εμπορική μίσθωση, **2)** η μίσθωση αυτή ήδη έχει λήξει, διότι από το χρόνο

<sup>2</sup> ΑΠ 1620/2010, ΑΠ 1349/2006, ΑΠ 404/2004, ΕφΑθ 7378/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. Απ. Γεωργιάδης, Ενοχικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος, Τόμος Ι, (έκδ. 2004), § 29 περιθ. αριθ. 53, σελ. 423. Κατράς, Πανδέκτης μισθώσεων και οροφοκτησίας, (έκδοση 10<sup>η</sup>, 2012), § 95, περ. Γ' 6-7, σελ. 431 και περ. Δ' 2, σελ. 432.

<sup>3</sup> ΑΠ 1349/2006, ΕφΑθ 660/2009, ΕφΑθ 7378/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΜΠρΘεσ 16520/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. Ποδηματά, σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, υπό το άρθρο 662 § 1-3, σελ. 1237-1238.

<sup>4</sup> Κατράς, Αστικές και νέες εμπορικές μισθώσεις, (έκδ. 2016), § 67 Α 3 σελ. 609).

συνάψεώς της (έτος 1999) μέχρι και σήμερα (Ιανουάριος 2018), έχει παρέλθει αφενός η ως άνω 12ετία, αφετέρου η εννεάμηνη προθεσμία της καταγγελίας και εκ τρίτου η ως άνω 4ετία (ήτοι έτος 1999 + 12 έτη + 9 μήνες + 4 έτη) έτος και **3**) η εν λόγω μίσθωση σήμερα ισχύει ως σιωπηρή εμπορική αναμίσθωση του χώρου.

Ειδικότερα, για την αναμίσθωση αυτή ισχύουν εν προκειμένω τα επόμενα : Εάν μετά τη λήξη της εμπορικής μισθώσεως ο μιν μισθωτής εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το μίσθιο, ο δε εκμισθωτής το γνωρίζει και δεν εναντιώνεται, τότε λογίζεται πως η μίσθωση ανανεώθηκε σιωπηρώς για αόριστο χρόνο (ΑΚ 611) με τους ίδιους όρους όπως και η παλαιά μίσθωση<sup>5</sup>. Επομένως, η νέα μίσθωση, (η αναμίσθωση) 1) δεν μετατρέπεται σε μίσθωση του Αστικού Κώδικα<sup>6</sup>, αλλά εξακολουθεί να διέπεται από το το π.δ. 34/1995, εκτός από τις διατάξεις του τελευταίου που αφορούν τη διάρκειά της και από τις διατάξεις που συνδέονται με αυτή<sup>7</sup> και 2) συννόμως λύεται με καταγγελία κατά την ΑΚ 608 § 2, η οποία εφαρμόζεται και επί εμπορικών – όπως η προκειμένη – μισθώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 15 εδάφ. α΄ του ως άνω π.δ/τος.

### III. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ

#### 1.Καταγγελία της μισθώσεως ως αορίστου χρόνου

Όπως έχω δικαίωμα, ως εκμισθώτρια, **καταγγέλλω τη μίσθωση του ειρημένου ανωτέρω μισθίου κατά το άρθρο 608 § 2 ΑΚ, και ζητώ από την αντίδικο να μου αποδώσει ελεύθερη τη χρήση του μισθίου.** Η καταγγελία αυτή συννόμως συντελείται και ατύπως<sup>8</sup>, αλλά και με αγωγή, δεδομένου του ότι η άσκηση αγωγής προς απόδοση της χρήσης μισθίου ισχύει και ως καταγγελία της οικείας συμβάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (ΚΠολΔ 619 : πλασματική καταγγελία)<sup>9</sup>. Υπομιμνήσκεται εν τέλει, ότι η καταγγελία μισθωτικής συμβάσεως αορίστου χρόνου επιφέρει αζημία λύση της συμβάσεως για αμφοτέρους τους συμβαλλομένους<sup>10</sup>.

<sup>5</sup> ΑΠ 402/2015. ΑΠ 1349/2006 Ελλ-Δνη 48/839. ΑΠ 1669/2001, ΑΠ 1064/1999 Ελλ-Δνη 40/1562. ΑΠ 519-520/1979 ΝοΒ 27/1580.

<sup>6</sup> Αρχανιωτάκης, § 9 IV Γ υποσημείωση αριθ. 96 σελ. 216.

<sup>7</sup> ΕφΑθ 78/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ.

<sup>8</sup> ΕφΑθ 4543/2009 ΕπΔικΠολυκ 2011/190.

<sup>9</sup> ΕφΑθ 5343/2010 ΕπΔικΠολυκ 2010/377.ΕφΑθ 9927/1998, αδημ.

<sup>10</sup> Παπαδάκης, Αγωγές, (έκδ. 2006), περιθ.αριθ. 4892.

## **2. Καταγγελία λόγω υπερημερίας της μισθώτριας ως προς την καταβολή του μισθώματος**

Κατά την ΑΚ 597 § 1 εδάφ. α΄ ΑΚ, εάν ο μισθωτής καθυστερεί την καταβολή του μισθώματος εν όλω ή εν μέρει, ο εκμισθωτής δικαιούται να καταγγείλει τη μίσθωση τουλάχιστον πριν ένα μήνα, αν πρόκειται για μίσθωση που η διάρκειά της συμφωνήθηκε για ένα χρόνο ή περισσότερο και πριν από δέκα ημέρες στις άλλες μισθώσεις. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και επί εμπορικών – όπως η προκειμένη – μισθώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 15 εδάφ. α΄ του π.δ. 34/1995 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων περί εμπορικών μισθώσεων» (ΦΕΚ αριθ. 30 Α/10-2-1995).

Εν προκειμένω, όπως ήδη λέχθηκε ανωτέρω, το μίσθωμα για τον εκμισθωθέντα στην αντίδικο χώρο συμφωνήθηκε να ανέρχεται στο ποσό των 1.000 € μηνιαίως. Η αντίδικος ΕΠΕ μου κατέβαλε το συμφωνημένο μίσθιο μέχρι και τον μήνα Απρίλιο του έτους 2016, έκτοτε δε μέχρι και σήμερα ουδέν έχει καταβάλει, μολοντί αυτή τον χρησιμοποιεί ανελλιπώς για τις εμπορικές ανάγκες της. Επομένως, η αντίδικος κατέστη υπερήμερος οφειλέτης ως προς την καταβολή του συμφωνημένου μισθώματος.

**Μετά ταύτα, καταγγέλλω με την παρούσα τη μίσθωση του χώρου, τον οποίο έχω εκμισθώσει στην αντίδικο.**

**Επισημαίνεται ότι η καταγγελία μου αυτή ασκείται σωρευτικώς με την ανωτέρω γενομένη καταγγελία της μισθώσεως εκ της ΑΚ 609 § 2.**

## **IV. ΔΥΣΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ/ΜΙΣΘΩΤΡΙΑΣ**

**Επικουρικώς**, ήτοι για την περίπτωση κατά την οποία θα απορριφθούν ως αβάσιμες, (νόμω ή κατ' ουσίαν), οι προηγούμενες βάσεις της αγωγής μου (ΚΠολΔ 219 § 1)<sup>11</sup>, εκθέτω τα ακόλουθα :

Κατά την ΕισΝΚΠολΔ 66, εάν ο μισθωτής καθυστερήσει το μίσθωμα από δυστροπία, ο εκμισθωτής έχει δικαίωμα να ζητήσει να του

---

<sup>11</sup> Είναι νόμω επιτρεπτή, κατά την ΚΠολΔ 219 § 1, η επικουρική σώρευση στο ίδιο δικόγραφο των δύο βάσεων της αγωγής, των ερειδομένων, αφενός στην ΑΚ 597 και αφετέρου στην ΕισΝΚΠολΔ 66 (ΕφΑθ 5726/2008 ΝοΒ 58/81. ΕφΑθ 3965/1991 ΕπιθΔικΠολυκ 1991/223. Είναι συνεπώς είναι δικονομικώς επιτρεπτή η άσκηση αγωγής προς απόδοση μισθίου, με κύρια βάση που ερείδεται στην καταγγελία της οικείας συμβάσεως κατά την ΑΚ 597 και επικουρική βάση την ερειδομένη στην ΕισΝΚΠολΔ 66 (ΕφΑθ 5583/2002 ΕπιθΔικΠολυκ 2004/331. ΕφΑθ 8292/1995 Ελλ-Δνη 38/1657).

αποδοθεί το μίσθιο όσο διαρκεί η μίσθωση και εάν δεν την κατήγγειλε κατά το άρθρο 597 ΑΚ. Η άσκηση της αγωγής στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει ως καταγγελία της μισθωτικής συμβάσεως. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και επί εμπορικών – όπως η προκειμένη – μισθώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 15 εδάφ. β' του ως άνω π.δ.

Κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του ΕισΝΚΠολΔ, (σε συνδ. με τις διατάξεις των άρθρων 340, 341 και 383 του ΑΚ), προκύπτει ότι ως «δύστροπος μισθωτής» θεωρείται εκείνος, ο οποίος τελεί υπό υπερημερία οφειλέτη, δηλαδή ένεκα της μη καταβολής στον εκμισθωτή του συμφωνημένου τιμήματος είτε στη δήλη ημέρα καταβολής του είτε εντός της συμφωνημένης οικείας προθεσμίας, της οποίας η τελευταία ημέρα λογίζεται ως δήλη<sup>12</sup>. Περαιτέρω, «ως επανειλημμένη δυστροπία», κατά την έννοια της ΚΠολΔ 618 εδάφ. β', (όπως η διάταξη αυτή ήδη ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 ν. 4335/2015 και την κατάργηση του άρθρου 661 ΚΠολΔ, δυνάμει του ιδίου άρθρου του ν. 4335/2015), θεωρείται υφισταμένη, εάν προηγήθηκε καθυστέρηση καταβολής του μισθώματος εκ δυστροπίας, τουλάχιστον σε δύο περιπτώσεις, έστω και εάν δεν ασκήθηκε αγωγή ή εάν ασκήθηκε και η δίκη καταργήθηκε, χωρίς να έχει έννομη σημασία το χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ των δύο καθυστερήσεων<sup>13</sup>.

Εν προκειμένω, κατά τα προδιαληφθέντα, η εναγομένη, ως εκμισθώτρια του χώρου που της έχω εκμισθώσει, κατέστη όχι μόνον απλή δύστροπος κατά την προδιαληφθείσα έννοια, αλλά και επανειλημμένως δύστροπος, δεδομένου του ότι αυτή καθυστερεί υπαίτιως την καταβολή όλων των μισθωμάτων από τον μήνα Μάιο 2016 μέχρι και σήμερα.

**Επομένως, ανεξαρτήτως της λύσεως της προκειμένης μισθωτικής συμβάσεως ένεκα της καταγγελίας αυτής από μέρους μου διά του παρόντος δικογραφήματος, η αντίδικος, δύστροπος μισθωτής μάλιστα επανειλημμένως, είναι υποχρεωμένη να μου αποδώσει την κατοχή του μισθίου χώρου, κατά άρθρο 66 ΕισΝΚΠολΔ και άνευ καταγγελίας της συμβάσεως αυτής από μέρους μου.**

---

<sup>12</sup> ΑΠ 645/2007 Ελλ-Δνη 48/838. ΑΠ 1547/1992 Ελλ-Δνη 35/415. ΑΠ 1133/1995 Ελλ-Δνη 44/553. ΕφΑΘ 4719/2002 Ελλ-Δνη 44/553.

<sup>13</sup> ΕφΑΘ 4571/2009, ΕφΑΘ 8882/2006 Ελλ-Δνη 49/283 = ΕπΔικΠολυκ 2007/170. ΕφΠειρ 2007/1996 Ελλ-Δνη 37/1648.

## **V. ΑΙΤΗΜΑ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ ΜΙΣΘΩΜΑΤΩΝ**

Λέχθηκε ήδη ανωτέρω, ότι η εναγομένη μου οφείλει τα μισθώματα της βιτρίνας που της εξεμίσθωσα, για το μισθωτικό χρονικό διάστημα Μάιος 2016 μέχρι και Δεκέμβριο 2017, ήτοι επί διάστημα είκοσι (20) μισθωτικών μηνών. **Επομένως, μου οφείλει από την αιτία αυτή, ποσό (20 μήνες x 1.000 € ανά μήνα = ) 20.000 €.**

Κάθε μηνιαίο μίσθωμα μου οφείλεται νομιμοτόκως από την πέμπτη ημέρα κάθε μισθωτικού μηνός, διότι η ημέρα αυτή, ως τελευταία ημέρα της συμφωνημένης προθεσμίας καταβολής του μηνιαίου μισθώματος, ήταν δήλη κατά την έννοια της ΑΚ 341 § 1 και συνεπώς κατέστη έκτοτε υπερήμερος οφειλέτης χωρίς να απαιτείται προς τούτο όχλησή του· άρα μου οφείλει ανά μήνα τόκους υπερημερίας, οι οποίοι εξακολουθούν να τρέχουν μέχρι και σήμερα (ΑΚ 345 εδάφ. α')· άλλως και όλως επικουρικώς (ΚΠολΔ 219 § 1), το ως άνω χρηματικό ποσό μου οφείλεται νομιμοτόκως από την επίδοση της προκειμένης αγωγής (ΑΚ 345 εδάφ. α', 346).